

SANT GREGORI

DIÀLEGS

VOLUM II

EDITORIAL BARCINO
BARCELONA
1968

ÍNDIX

NOTA PRELIMINAR AL VOLUM II	7
---------------------------------------	---

QUART LIBRE

I. Que los homes carnals no cresen les coses esperituals	15
II. Que sens fe, nex l'imfasel no viu . . .	18
III. Que tres esperitz qui an vida són creatz	19
IV. De la qüestió de Salamon, que 1. ^a és la mort dels homes e de les bèsties	21
V. De la qüestió de la ànima invisible, pus que no's pot veser si és o no	25
VI. Que la ànima viu en lo cors	29
VII. Que qui vol veser ab uyls corporals ànima no corporal, pecca	31
VIII. De l'eximent de la ànima de sen Ger- man, bisbe de Càpua	32
IX. De l'eximent de les ànimes de dos sans monges de sen Beneset fetz pobres per amor de Déu	32
X. De la ànima d'un resclús	33

xi. De l'eximent de la ànima de Speciós, abat	34
xii. De l'eximent de la ànima del prevere de Núrsia	36
xiii. De l'eximent de la ànima de Probo, bisbe de la ciutat de Rieta	38
xiv. Del passament de GaHa, sirventa de Déu	39
xv. Del passament del peraliticat qui avia nom Sèrvulus	42
xvi. Del passament de Ròmula, sancta vergen	44
xvii. Del passament de TarsiHa, sancta, qui viu Jesuchrist	47
xviii. Del passament de Musa, infanta	48
xix. Que als cuns enfans són dampnatz per colpa dels pares e de les mares. E done'n exempli d'un qui blastomà Déu	50
xx. Del passament de N'Esteve, servidor de Déu	51
xxi. Que en lo eximent de la ànima d'els-cuns no és mostrada la sanctitat, e puyés après és declarada	53
xxii. De dos monges pecejatz per lomgo-bartz	54
xxiii. Del passament de Suran, abat	55
xxiv. Del passament del diaque de l'esgleya dels Marsons	55

xxv. De la mort del baron de Déu tramès contra Samaria	57
xxvi. Si les ànimes dels justz són resembu- des en lo cel ans del dia del Judici . . .	58
xxvii. En quina manera aquels qui moren denuncien alsunes coses. E done'n exempli d'un avocat, e de la revelacion de Geronti, e d'En Melhiti, monge, e da la mort d'un enfant, Ermentari, e de la diversitat de les lengües	59
xxviii. De la mort de Theophànio, comte .	64
xxix. Que enaxí con les ànimes dels sans, aprés la mort són en lo cel, axí les ànimes dels malvatz són en imfern	66
xxx. Que la ànima sens cors és retenguda per foc corporal	66
xxxi. De la mort de Theodoric, rey arrian	69
xxxii. De la mort de Tiburç, capelan carnal	70
xxxiii. De la mort del curial qui cremava en lo sepulcre.	72
xxxiv. Si los bons en lo regne de Déu co- nexeran los bons, e ls mals, en imfern, los mals	73
xxxv. De la mort d'un religiós qui cant mo- ria viu los Prophetes	76
xxxvi. Que les ànimes, quant ixen del cors, se conexen, e saben encontinent si deuen aver pena o glòria. E pose'n exempli de la	

mort d'En Johan e de N'Ursín, e de N'Eu- morfi e de N'Esteven	78
xxxvii. D'aquels qui quax per error moren, e en loc d'altres són apelatz, e puyt tornen e conten moltes coses d'açò que han vist. E pose'n exempli d'En Pere, monge, e de N'Esteven, e d'altres visions	81
xxxviii. D'En Deude, la casa del qual se edificava d'or	86
xxxix. De la pena de Sodoma e de Gomor- ra, e que les ànimes d'elscuns estans encare en lo cors, vesen les penes que deuen sofe- rir après la mort. E pose'n exempli de Theodoro, infant, e de la mort de Crisori, monge, e d'un conquerer	88
xl. Si és foc de porgatori après la mort . .	93
xli. Del passament de Paschasi, diaque . .	95
xlII. Per què en lo temps de la mort se mostren moltes coses qui d'abans eren ama- gades	97
xlIII. En qual loc devem creure que sia im- fern	99
xlIV. Si en imfern ha I foc ho diverses focs	100
xlV. Si los dampnatz cremaran tostemps. .	101
xlVI. Con la ànima sia immortal, ¿con és açò que de pena de mort sia punida? . . .	104
xlVII. D'un sant hom qui quant se dec mo- rir ac gran paor. E con, per paor de la mort, los peccatz menutz són perdonatz .	105

- XLVIII. Déus consola les ànimes per tal que no s'esperden en la mort. E pose'n exempli de N'Antoni e d'En Merul, monges . . . 106
- XLIX. Quantes maneres són de sompnis . . 108
- L. D'alcun a qui fo per sompni mostrat que viuria longament e fo breument mort . . . 110
- LI. Si profita als mortz ésser sepelitz en les esgleyes 111
- LII. De la monge parlara qui fo sarrada . . 111
- LIII. D'aquel qui per diners fo sepelit en l'esgleya, e diables dessoterraren-lo e, rocegan, gitaren-lo'n 112
- LIV. D'aquel qui fo gitat de l'esgleya de Gènoa 113
- LV. Del tinter qui fo en lo sepulcre cremat . 114
- LVI. Si après la mort les ànimes poden ésser absoltes, ne quèls pot ajudar. Pose'n exempli d'un prevera de Centol, al qual una ànima demanà que offerís per ela la hòstia del sant sacrifici; e encare posa exempli de la ànima d'En Just, monge 115
- LVII. Del sant bisbe qui cascun dia celebrava missa, Cassian per nom 119
- LVIII. De la virtut del sant Sagrament en lo notxer. Pose'n exempli d'un qui fo pres per sos enamics, e en la hora que la hòstia del sacrifici era per él offerta, los ligams se solvien 120

LIX. De la virtut e del misteri del sant Sa- crifici	122
LX. D'aquels qui affligen lur cor en lo sant misteri de l'altar	123
LXI. Con devem perdonar als altres los mals que ns an fetz, per tal que ls nostres nos sien perdonats	125
NOTES AL TEXT DEL VOLUM I	129
APARAT COMPLEMENTARI DE LES NOTES	159
APÈNDIX	177
GLOSSARI	189
ESMENES AL VOLUM I	201